

uitnemende beval, niet op de lijn ligt van Art. 11 der verenigingsbepalingen, waarin de eigen inrichting der kerk gewaarborgd wordt; 6. dat eenheid van opleiding in de gegeven omstandigheden zeer gewenscht is en dat samenwerking tusschen de Theol. School en de Theol. faculteit der V. U. behoort gezocht te worden;

7. dat regeling van de opleiding en van het kerkelijk onderzoek der Dicanen niet mag uitblijven;

8. dat de Synode:

1. Om op de regeling, in het concept voorgesteld, niet in te gaan, maar deze voorgedragen te laten;
2. om daarom een andere regeling te laten ontwerpen, hetzij door deze, hetzij door andere deputaten, in overleg met het Curatorium onder Theol. School, thans te Kampen gevestigd, en dat zij langs dezen weg de eenheid van opleiding tracht te verkrijgen;

9. dat gewaarborgd worden de zelfstandigheid, de rechten en de volledigheid van de eigen inrichting der kerk;

10. dat de Theol. Faculteit der V. U. te Amsterdam hetzelfde bestaansrecht voor de kerken ter kweeking van predikanten als onze Theol. School verkrijge, mits zij sta onder uitsluitend toezicht der kerken;

11. om met de opleiding in de eerstvolgende drie jaren, op denzelfden voet voort te gaan.

THEOLOGISCHE SCHOOL. OVERGANGS-EXAMENS.

De jaarlijksche arbeid aan onze Theol. school begon den 3 Juli met de overgangsexamens, door het Doc-College afgenomen en de Deputaten der Curatoren: Dr. J. Bavinck en Dr. J. Groenewegen.

Tot de IIe klasse werden bevorderd de studenten: A. J. de Boer, M. H. J. Bosch, G. A. Dijkema, J. Gunnink Jan, D. Hoek, K. Holdings, P. G. Hommes, R. Middelveld, J. L. Schouten, P. Speelman, G. H. A. v. d. Vegte, W. A. Willemsen en E. Woudstra. Drie hunner met herex. in één vak.

In de IIIe werden geplaatst: met Testimonium in Algern. Oude en Midd. Gesch.: F. Boersma, G. Diemer, H. Hangelbroek, H. Heida, S. Idema, J. Jansen, S. Langenberg, C. Staal, J. Sybesma, G. Veendendaal en G. Wisse. Vijf met herex. in een à twee vakken. Tot de IVe gingen over, met Testimonium in Geografie c. 2, Grieksche en Rom. Antiq. en Myth. en Logica: T. A. Bergsma, H. N. Boukema, J. Gispin, R. v. d. Kamp, N. P. Littoij, B. W. ter Meulen, C. Oussoren, R. Rijpsma, A. Veerkamp, C. Veltenaar, B. v. d. Weiff en B. Wielenga. Een met herex. in één vak. Twee gingen niet over.

Tot de Ve klasse werden bevorderd, met Testimonium in Psychologie: K. Bakker, E. H. Brockstra, J. C. Dagevos, G. Doekes, J. H. E. te Grootenhuys, W. Hannema, R. Koolstra, M. B. Parlevliet en W. J. L. Verhoeven. Een met herex. in één vak. Een werd niet bevorderd.

Deze examens duurden drie volle dagen. DE CURATORENVERGADERING

Maandag 10 Juli des nam. te 4 ure aan. Aan de Cur. tafel hadden zitting genomen:

Groningen: Dr. T. Bos, Friesland: Dr. J. van Andel, Drenthe: Dr. J. Groenewegen, Overijssel: Dr. J. Bavinck, Gelderland: Dr. W. J. de Haas, Utrecht: Dr. M. van Minnen, Noord-Holland: Dr. L. Neijens, Zuid-Holland: Dr. W. Doorn, Zeeland: Dr. A. Littoij, Noord-Brabant: Dr. J. van Haeringen.

Na gebruikelijke opening door den Voorzitter der laatste Cur. Verg., Dr. J. van Andel, en onderzoek van lastbrieven werden tot Moderamen dezer verg. gekozen: Dr. W. Doorn, tot Praeses; Dr. M. van Minnen, Vice-Praeses; Dr. L. Neijens, Secretaris; Dr. T. Bos, Adj. Secr. Van het Docenten-college waren alle Docenten en Leeraren aanwezig; behalve Doc. S. van Velzen.

Het examen ving aan met de Litteratoren. De uitslag was, dat Woensdag-namiddag tot de Theologie bevorderd werden de heeren: H. A. van Andel H. Jan, C. J. H. van Dieën, C. Diemer, N. Diemer, J. Douma, R. P. Haan, J. Koppe, J. Visser, J. C. C. Voigt en W. de Vries.

(Wordt vervolgd.)

Britenland.

Duitschland. Het vierde Evangelisch-sociaal Congres.

Te Berlijn werd den 1sten en 2den juni het vierde Evangelisch-sociaal congres gehouden. Er kwamen op dat congres 600 personen samen, waarvan sommige slechts zeer vluchtig de vergaderingen bezochten. Dit congres is een vrucht van den arbeid van den gewezen hofprediker Stöcker. De meeste leden van 't congres zijn dan ook aanhangers en geestverwanten van Stöcker. Wel zijn er in het moderamen van het congres vele liberale elementen. Deze zouden echter geheel zonder soldaten zijn, indien niet Stöcker de ziel was van het congres.

Zoo is bijv. Prof. Harnock de Ritschliaan die dan strijd tegen de apostolische geloofsbelijdenis aanbond, lid van het bestuur. Stöcker heeft zich in den strijd om de XII artikelen zoo scherp mogelijk tegenover Harnock geplaatst. Velen meenden dat ook op het congres het diepgaand verschil tusschen Harnock en Stöcker zou aan den dag komen. Doch in de handelingen van het congres komt niets voor, dat ons er aan herinnert dat de vertegenwoordigers van verschillende richtingen in een vergadering saam waren.

Het gemis van een program of van een gemeenschappelijke belijdenis inzake de beginselen, was o. i. oorzaak dat men op het vierde congres bijna niets dan algemeenheden vernam, of dwaasheid verkondigde. Zoo hield Dr. Kaftan van Berlijn een referaat over "Christendom en maatschappelijke ordening", waarbij niets dan algemeenheden ten beste werden gegeven; niemand trad dan ook met de referent in debat als alleen de predikant Naumann van Frankfurt aan de Main, die de curieuse stelling deed hooren, dat de reformatie schuld er aan had, dat de hedendaagsche sociaal-democratie zoo veel zorg baarde. En waarom moest dit op rekening van de reformatie gesteld worden? Eenvoudig omdat deze het Christusme van de leer van het duizendjarige rijk verworpen had! Dr. Harnack protesteerde hiertegen, terwijl Stöcker opmerkte, dat de sociaal-democratie met het Christelijk Christusme reeds daarom niets gemeen heeft, wijl haar opperpriesters meest

Joden zijn. Men ziet het, de antisemit komt telkens bij Stöcker voor den dag.

Practischer was de predikant Cronemeijer uit Bremerhaven, die over het stichten van koloniën sprak.

Maar de vergadering werd bijna geheel in abstractiën geleid, toen Dr. Brown sprak over "de toenadering van de verschillende standen." Naar aanleiding van de debatten, uit deze voordracht ontsponnen, deelde de candidaat Waagemann een en ander mede omtrent zijn ervaringen op zijne reis, die hij, als werkmans verklaard, gedaan had op uitnodiging van den heer Bodelschwing. Bijna overal werd hij onvriendelijk ja liefdeloos ontvangen; predikanten en Christelijk gezinde lieden, hadden hem afgestooten ja uitgeworpen.

Het pijnlijkst was nog de voordracht van Stöcker over "de Zondagswet en de conflicten die deze in het volk leven doet ontstaan." Hoeveel eerbied we hebben voor een man als Stöcker, toch moeten we zeggen, dat hij in zijn voordracht meer vraagde wat kan, dan wat moet volgens Gods Heilig Woord. Als men stoombooten en spoorwegen niet meer liet varen en rijden, zou men grenzeloos tegen de kerk verbitterd worden, beweerde Stöcker. Ook meende hij, dat de verhoudingen in de groote steden verhinderden dat een regeling op dit gebied tot stand kwam, die bevredigend heeten mocht.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

EEN TROUWE GETUIGE.

XVIII. (Slot).

GETROUW TOT IN DEN DOOD.

Doch had Lupetino nog op den Raad van Venetië gehoopt, ook dat zou hem ontnomen worden.

Zijn laatste verhoor was afgeloopen. Aan het einde daarvan nu, toen Baldo meende, dat hij wel heen kon gaan, stond de opperste staats-procureur, die in naam der regering sprak, op, en zei:

"Ik heb u nog iets te doen hooren."

En met verwondering en heiligen toorn hoorde de getuige des Heeren het aan, dat hem het besluit werd voorgelezen, waarvan we vroeger spraken, dat de Raad van Venetië hem aan de inquisitie overgaf."

Dat had Baldo niet kunnen vermoeden. Dat hij nogtans standvastig bleef en van wankelen noch bezwijken wist, getuigt van de kracht des geloofs, 'twelk in hem woonde en dat hem ook zoo vele jaren in den kerker had staande gehouden.

Toen de staatsprocureur had uitgesproken, verhoef Baldo zijn stem en sprak:

"Dan heb ik nog een verzoek. 't is dat ik als antwoord op het besluit van den Raad over mij een afdoende rechtvaardiging van mijn gedrag mag opstellen."

"Dat is u vergund," sprak de voorzitter van de rechtbank der inquisitie.

Baldo werd weggeleid en de voorzitter sprak tot den staatsprocureur:

"Laat hem nu maar schrijven zooveel hij nog wil; aan den loop der zaken kan het toch niets meer veranderen."

En zoo was het ook. De macht van den staat had zich vernederd om eene kerk te dienen die door geweld en onderdrukking de zielen der menschen zocht te binden en daarmede was alles beslist.

Het is jammer, dat van het geschrift dat Baldo opstelde, niet meer dan het slot bewaard is gebleven. Dit luidt aldus:

"Ik beroep mij op de doorlichtige regering, opdat zij mij recht en gerechtigheid late geschieden. Zij is door Gods bestel verplicht mij als haar trouwen onderdaan te beschermen en mij niet aan zijn tegenstanders prijs te geven."

Dat dit aan eens dooven mans deur geklopt was, behoeft ik haast niet te zeggen. De woorden hier zooveel weergegeven zijn trouwens de laatste, die wij van Baldo bezitten.

Om nog den laatste schijn te redden werd wederom een aantal godgeleerden, allen Roomsche geestelijken te Venetië bijeengeroepen, opdat ook zij hun oordeel over Baldo zouden uitspreken. Hoe dit zijn zou was te voorzien. Het luidde:

"De Provinciaal der Mindebreders Baldo moet van zijn geestelijke waardigheden ontsien en dan in stilte en zonder dat het opzien baart ter dood gebracht worden. Het openbaar verbranden van een ketter wilde men in Venetië niet. Dezen triomf moesten de inquisiteurs dus missen."

Doch overigens kregen zij wat zij zoo lang hadden gewenscht, hun vollen zin en de gelegenheid om hun haat tegen de leer der waarheid aan den ketter te doen gevoelen.

Den 17en September van het jaar 1556 veld den zij den vonnis:

"Nadat wij den naam van Christus hebben aangeroepen en de heilige Evangelien voor ons hebben genomen, opdat ons vonnis worde uitgesproken als voor het aangezicht Gods en terwijl wij slechts zien op God en op de waarheid van ons heilig geloof verklaren wij, dat broeder Baldo waarachtiglijk gebleken is te zijn een werkelijke en hardnekkige aarts-ketter, die gevallen is onder alle straffen door de heilige kerkwetten bepaald."

"En hem, als zijnde een onverbeterlijke en onboetvaardige ketter, die volstandig weigert in den schoot der heilige moeder de kerk weder te keeren, en zijn afschuwelijke ketterijen af te zweren, veroordeelen wij hiertoe: dat hij eerst in de kapel van St. Theodorus in allen vorm van zijn waardigheid zal ontsien worden en dan in de handen van de dicarnen des gerechts zal worden gegeven, weggeleid en in de zee geworpen, opdat broeder Baldo op deze wijze volkomen versterkt en verdrinken worde en zoo zijn leven eindige."

Hoe het mogelijk is, dat menschen, die eerst Christus aanroepen en zeggen dat zij spreken als voor Gods aangezicht zulk een vonnis dorsten vellen over een man als dezen martelaar zou onbegrijpelijk zijn, als Gods Woord ons niet leerde dat er "een kracht der dwaling" is, waardoor de menschen "den leugen gelooven." Met het Evangelie voor zich verwezen de inquisiteurs den man ter dood, die juist naar dat Evangelie leefde en hun bewees dat hun leer daartegen inging. Doch zij waren verblind, daar in hun kerk Gods gebod door menselijke inzettingen was krachteloos gemaakt. Evenwel die blindheid was ten deele hun eigen schuld. Want zij konden de waarheid kennen. Laat het ook ons een ernstige waarschuwing zijn!

Twintig jaar had Baldo in de kerker gezocht. Als een man van veertig jaar ging hij er in, als een grijsaard van zestig, met een geüpoot lichaam, verliet hij de gevangenis, om ter dood geleid te worden. Zoo handelde men met de ketter, de afvalligen!

In stilte had de uitvoering van het vonnis plaats op dezelfde wijze als dat meer in Venetië geschiedde. Bij nacht voerden de beul en zijn helpers den martelaar in een schuit door de grachten van Venetië, die hij eens in ander gezelschap ook bevaren had, naar de Lagunen, de wateren dicht bij de zee. Daar werd de gevangene in het water geworpen, dat zich weldra boven hem sloot. Voor hem was het een verlossing uit moede en verdriet, een overgang uit het lijden tot een heerlijkheid, die al zijn vijanden en rechters hem benijdten mochten.

Nog twee jaren en heel het werk der hervorming was in Italië vernietigd, al 't goede zaad gewelddadig versterkt.

Neen, toch niet geheel. Op een plek, waar 't reeds voor eeuwen had wortel geschoten, bleef het groenen en vruchten dragen en wel in Piëmont, in het noorden, in de dalen der Waldenzen. Wel werden ook zij te vuur en te zwaard vervolgd, maar het gelukte niet de gemeente des Heeren onder hen uit te roeien. Ten slotte verkregen zij — doch eerst eenen veermaal — volle vrijheid van geloof. En wederom veel later, pas in onzen tijd, is voor heel Italië de dag aangebroken, waarop althans het Evangelie weer vrijelijk aan worden verkondigd. Ook nu zijn het de Waldenzen vooral, die zich bejijveren alom het Woord Gods te prediken. Doch — hoe heerlijk 't ook zij, dat er althans vrijheid is en niemand meer om des geloofs wille vervolgd of gedood wordt — 't is nog maar een zeer klein begin. Er zal nog zeer veel moeten gebeuren, eer heel het volk des Heeren Woord hoort.

De Heere Jezus wordt in het boek der Openbaring, het 1e hoofdstuk genoemd: "de getrouwe Getuige" en deze naam past ook op hen, die als zijn navolgers, zijn verschijning hebben liefgehad en hun leven niet hebben liefgehad tot den dood toe.

"Zij willen met Mij wandelen in witte kleederen," spreekt de groote Getuige, Jezus Christus, "overmits zij het waardig zijn," waardig door Hem die hun kracht gaf om alle dingen te vermogen.

Zulk een was Baldo Lupetino en wij verblijden ons dat zijn geschiedenis is weergegeven. Hij is ook een uit de wolken van getuigen, en die door hun geloof spreken, ook nadat zij gestorven zijn.

HOOGENIECK.

Ingezonden Stukken.

(Duitse verantwoordelijkheid van de Redactie.)

Aan de Eerwaarde Kerkeraden der Geref. Kerken met dringend verzoek onderstaande regelen in hunne vergadering te lezen en ernstig te overwegen.

Naar aanleiding van de vergadering te Amsterdam, in "de Bessgezindheid" op 9 Juni i. j. gehouden, en samengeroepen door het Comité tot stichting van een vereniging voor Geref. Ziektenverpleging in Nederland, teneinde de organisatie der ziekenverzorging in het gansche land te bespreken, nemen ondergetekenden de vrijheid met onderstaande regelen tot u te komen.

Het is u zeker bekend, welk besluit boven-gehoorde vergadering nam, en hoe zij, ten opzichte van de vraag, of de ziekenverzorging zou uitgaan van een vereniging, dan wel door de Geref. Kerken zou worden ter hand genomen, in haar meerderheid meende, eerst de vergadering der Generale Synode, in Augustus te houden, te moeten afwachten, opdat het daar bijkomen mocht, of de Kerken, de taak der ziekenverzorging in haar geheel, zouden willen aanvaarden.

Ondergetekenden zijn altoos door de Vergadering uitgenoodigd, deze zaak, langs den daarvoor aangewezen weg, aan het oordeel der Kerken te onderwerpen.

De stand der kwestie is dus, als vrucht van de aldaar gehouden discussiën, en van het genomen besluit, dat de Kerken zullen hebben te beslissen, of ze de taak der ziekenverzorging, al dan niet willen aanvaarden. Natuurlijk laat een korte circulaire de bespreking en uiteenzetting van beginselen niet toe. Daarom kunnen we hier ook de vraag geenszins volledig beantwoorden: in hoeverre en op wat wijze de Kerk van Christus tot het uitvoeren van het werk van barmhertigheid geroepen is. De uiteenzetting van dezen eisch, aan het lichaam van Christus gedaan, moet dan ook elders geschieden, en daar nader worden toegelicht.

Wij mogen echter verwachten, dat er zijn onder de Kerkeraden, en vooral onder hen, die tot de hooge eere van het Diakenambt geroepen werden, wier inzicht ten aanzien van den arbeid der ziekenverpleging, samenstemt met het op die vergadering genomen besluit.

Uit de aldaar gevoerde besprekingen, en vooral uit hetgeen daar door sommige aanwezige Diakenen werd gezegd, bleek het dat er niet weinigen zijn, bij wie het besef ontwaakt, dat de Geref. Kerken deze taak, nu eens niet uit hare handen mogen geven, maar zij geroepen zijn als 't orgaan, waardoor de Heere Christus in het midden der wereld werken wil, op te treden, ten einde den nood der ellendigen te lenigen.

Onderscheidene stemmen toch werden gehoord om aan te toonen, dat het hoopgepriestelijk ambt van Christus dan het best tot zijn recht komt, wanneer de arbeid der geloovigen onder leiding der bijzondere ambten verricht wordt. Wel had men dankbaar te erkennen, hetgeen door verenigingen, wegens het verzuim van de Kerken, was gedaan, en mocht men niet anders, dan den arbeid van hen, die ook deze samenkomst weder hadden bijeengeroepen, toejuichen. Maar thans gold het de vraag, of de Kerken zich nog langer dezen smaad zouden laten aanleunen, dien zij zich feitelijk zelven hadden aangeeigen, omdat zij den arbeid, haar door Christus op de hand gezet, aan anderen overgaven, en alzoo, hetgeen zij naar luid van Gods Woord verplicht waren te doen, door anderen lieten verrichten. Men vergeleek haar, alsoo doende, of liever nalatende wat zij hadden moeten verrichten, zeer terecht, bij den Priester en den Leviet, die aan den gewone voorbijganger, en hem zouden hebben laten sterven, als de Samaritanen zich niet over hem erbarmd had.

Op die vraag nu heeft bovenbedoelde vergadering een ontkennend antwoord gegeven, het verder aan de Kerken overlatende, in hoeverre en op wat wijze zij de zaak der ziekenverpleging wenschen te aanvaarden.

Het is thans het doel van ondergetekenden, in wier handen de zaak voorloopig gesteld is, de Kerkeraden zelven zich daarvoor te laten uitspreken. Zij wenschen dan nu ook te vernemen, dat het in "de Bessgezindheid" genomen besluit hunne goedkeuring wegdraagt

en die Kerken dus niet langer lijdelijk den smaad op zich zullen laten rusten, dat de arbeid, waartoe Christus haar riep, en de heerlijkheid, die Christus alzoo ook op haar legde, dewijl ze aan de betooning Zijner barmhertigheid mede deel hebben naag, door haar wordt afgewezen. Wel zal de Generale Synode voor de beantwoording dezer vraag gesteld worden. Maar het is zeer wenschelijk, dat elke Kerk zich daarover uitspreke.

Allerleesturig toch zou het zijn, als ook deze zaak weder, om der wille van vele zaken, die thans de aandacht der Kerken vragen, werd achtergesteld, en hetgeen zij doen moeten, om die reden op de schouders van particuliere personen werd gelegd.

Ondergetekenden komen daarom tot u met het dringend verzoek, in uwe vergadering het in "de Bessgezindheid" genomen besluit, onder opzien tot den Heere te overwegen.

Mogen wij u verzoeken den uitslag dier overweging voor 30 Juli e.k. aan den eerstondergetekende mede te deelen, opdat dan, in de daarop volgende week, een samenkomst van belangstellenden, die naar bovenbedoeld beginsel handelen willen, op later te bepalen plaats en tijd kan worden gehouden, en de, in dezen te volgen gedragslijn, vastgesteld. Daar kan dan tevens de wijze waarop zoo noodig heel deze arbeid zou moeten georganiseerd worden, ter sprake komen.

Blijken vele kerken zich hare roeping in dezen bewust te zijn, dan kan de Synode te vrijmoediger besluiten deze zaak reeds nu tot uitvoering te brengen.

Blijve dus geen kerk, aan wie eigen eer, en die van haar Hoofd en Koning, boven alles, ter harte gaat, in gebreke, om van hare instemming in dezen blijk te geven. Het wordt meer dan tijd, dat de kerken ook ten dien aanzien gehoorzaam worden aan het Woord des Heeren, en den smaad, die zij zoolang, door stilzwijgen en toezien, op dit gebied, op zich laadden, door een weer opwaken tot het vervullen harer roeping, trachten uit te wisschen.

Uw antwoord tegemoet ziende, blijven wij met hoogachtung en heilbede,

Uw Dn. Dienaren in Medebroederschap,
G. J. BARKER, predikant te Driebergen.
J. H. FERINGA, predikant te Klundert.
P. J. WIJNENGA, predikant te Zaandam.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Harlingen B. H. J. Reijl te Amstelveen. — Hoogeveen B. Boss te Vrijhoeven-Capelle.

AANKOMEN: Ambt Vollenhove B. K. Troost, cand. aan de Vrije Universiteit, te Hoogeveen. — Utrecht B. K. Fernhout te Dordrecht.

Advertentien.

Door Gods goedheid beviel mijne vrouw heden van een welgeschapen ZOON.

Da. H. H. KUYPER.

Daarn, 13 Juli 1893.

Laatst Vaarwel!

Bij ons vertrek naar Grand-Rapids (N. Amerika), roepen wij aan onze Familie, Vrienden en Bekenden een Laatst Vaarwel toe.

Met de bede, elkander eenmaal te mogen ontmoeten, waar geen scheiden meer zij zal,

K. WERNER, F. D. M.

en Familie.

Aan boord van het S.S. Spaarndam,

12 Juli 1893.

Breebaart's Orgelhandel.

Damrak 23, Amsterdam.

ruim 200 stuks in voorraad.

Laagste prijzen. Vraag Catalogi.

WORLEDGE'S

HEAD-ACHE LOTION

is het beste, onschadelijke middel tegen

HOOFDPIJN

(uitwendig te gebruiken).

Verkrijgbaar door het geheele Rijk in flesschen van:

500 gr. à f 0.80; 250 gr. à f 0.45;

125 gr. à f 0.25.

Hoofd-Agent voor Nederland en Koloniën

JAN W. HAYERKAMP,

SPIJSTRAAT 54, AMSTERDAM.

De Groninger Brandwaarborg-Maatschappij.

Directeuren te GRONINGEN:

M. BROUWER en F. DIJKSTERHUIS, Oude Boteringestraat K. 112.

Hoofdagent te AMSTERDAM:

L. VAN DER VUGH, Heerengracht bij de Hartenstraat 240.

Generaal-Agenten: } voor Zuid-Nederland: J. SCHIPPERS, te Vlaardingen.
} Gelderland: J. A. SMEDES & Co., te Zutphen.

Rechtskundige Adviseurs: Mrs. HEEMSKERK en VAN LENNEP, Advocaten en Procureurs te Amsterdam.

Solide personen met prima referentien kunnen als Correspondenten in aanmerking komen.

P. VAN EIJK.

FIRMA JOHANNES KRAMER & Co.,

Dam 15-17, Amsterdam.

Koopen en verkoopen EFFECTEN, vreemde COUPONS enz. Wisselen Gouden, Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIES en BELKENINGEN. Nemen gelden à DEPOSITO met rentevergoeding van 1/2 pCt. onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

GEDRUKT TER KON. NED. STOOMDRUKKERIJ WARMESSTRAAT 106, AMSTERDAM.

BEDANKT: Schoonebeek c. 2, K. Troost, cand. — Langerak, G. Dalhuijsen te Heinkenszand.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Zoelen (bij Tiel), J. L. Fortuin Droog-leever te Lochem. — Hoogblokland, W. Zijlstra te Vuurste. — Nieuw Lekkerland, Ph. S. Niemeijer te Giesse Oudekerk. — Borselen (toer.), H. Snel te Middelburg. — Kerkrade, B. B. Buis, cand. — Hedel, J. Bolkestein te Putten. — Benningbroek, H. v. d. Hoeven te Noord-Schermer. — Molenaaresgraaf, R. A. Laus, cand. te Onolind. — Hensbroek, E. Botjes, cand. te Leiden. — Gieterveen, W. J. Boel- man te Venhuizen. — Elichem, L. C. Terodden te Maasdam. — Bovensmilde, K. Haviga te Den Ham (Ov). — Charlois, J. K. Klomp te Lunteren. — Nieuwveen, E. Fanning, cand. — Gieterveen. Boel- man te Venhuizen (N.H.). — Woubrugge, D. M. Boonstra te Utrecht. — Elburg, C. J. Leemans te Hoogeveen. — Steenwijkerwold, Ubink te Hasselt. — Holten, H. Jonker te Nijbroek (gem. Voort). — Hedel, Bolkenstein te Putten op de Veluwe. — Marum, A. E. van Erde Jks. te Lulskewierum. — Dairle, J. A. van Turnen te Goudswaard. — Hensbroek, E. Bot- jes, cand.

AANKOMEN: IJdorp, W. Cannegieter te Blij, Kloosterveen en Hijkersmilde, H. A. E. Heineken te Amersfoort. — Eensgezindheid (N.H.), S. J. Medema, cand. te Ferwerd. — Hensbroek, E. Botjes, cand.

BEDANKT: Klaarwaal, W. Zijlstra te Vuurste. — Maasdam, C. Cannegieter te Goo. — Hypolitus- boef c. 2, S. J. Medema, cand. te Ferwerd. — Mon- ster, A. Renier te IJselmuiden c. 2, — Wams c. 2, D. Ozinga te Wijk. — Heulekom, J. v. d. Spel te Giesse-Nieuwekerk. — Wijdenes, H. D. Schuttevaer, cand. te Leliden. — Zuidwold, N. L. Picardt C.Hr. te Zandweer. — Zuichem en Nieuwaal, P. van den Nieuwenhuis te Woudrichem. — Sappender, D. Brinkerink te Neele. — Alkooij, G. B. Fijndraat Gr. te Nieuwekerk. — Voorthuizen, P. Bokma te Brui- nisse. — Waarder c. 2, J. J. Boutsma te Zoetermeer en Zegwaart. — Oudehoorn, A. R. Laus, cand. — Vlaardingen, A. van Wijngaarden te Mijldrecht. — Oostersee en Echten, W. Hulsbergen te Geesteren.

Geabonneerden op DE HERAUT wordt beleefd verzocht, de abon- nementsgelden over het kwartaal, geëindigd 30 Juni j. l. ten be- drage van f 1.20, per postwissel over te maken.

Op ontvangst van den postwissel wordt den afzender daarvan bericht gezonden.

J. A. WORMSER,

Directeur-Uitgever.

PS. Intekenaren op de premie "E voto Dordraceno" wordt herinnerd dat den 1sten Juli j. l. de vierde termijn (2de deel) van f 0.25 per exemplaar was te voldoen. Men zal mij verplichten door met dat bedrag den postwissel te verhoogen.

Amsterdam, Juli 1893.

Advertentien.

Door Gods goedheid beviel mijne vrouw heden van een welgeschapen ZOON.

Da. H. H. KUYPER.

Daarn, 13 Juli 1893.

Laatst Vaarwel!

Bij ons vertrek naar Grand-Rapids (N. Amerika), roepen wij aan onze Familie, Vrienden en Bekenden een Laatst Vaarwel toe.

Met de bede, elkander eenmaal te mogen ontmoeten, waar geen scheiden meer zij zal,

K. WERNER, F. D. M.

en Familie.

Aan boord van het S.S. Spaarndam,

12 Juli 1893.

Breebaart's Orgelhandel.

Damrak 23, Amsterdam.

ruim 200 stuks in voorraad.

Laagste prijzen. Vraag Catalogi.

WORLEDGE'S